

Österländska religioner – Döende Kulturfaktorer

DE ÖSTERLÄNDSKA FOLKEN ÄR MYCKET RELIGIÖST OCH ANDLIGT INSTÄLLDA, MEN FÖRHÅLLANDEVIS OINTELLEKTUELLA

Genom de österländska religionerna lär man att meditation är vägen till fullkomlighet. Man lär att man helst skall släppa alla jordiska band och materiella begär och önskningar och gå in i ensamheten och uteslutande koncentrera sina tankar på Gud och de högsta tingen. Att göra denna inställning till det primära i de österländska folkens kultur har helt format dessa folks livsinställning och uppträdande. Men det har inte gett dem fullkomligheten. Miljoner människor i Orienten för en eländig tillvaro med risk att dö av svält, och andra miljoner dör svältdöden, och man gör nästan ingenting för att hjälpa dem. De österländska folken är mycket religiöst och andligt inställda, men förhållandevis ointellektuella. Bland dessa folk har det visserligen uppstått åtskilliga mer eller mindre visa män, som allmänheten sätter högt i ära, men även om dessa visa naturligtvis på många områden varit gudomliga redskap för de människor bland vilka de levat, har de inte kunnat frälsa dem eller skapa en solid och fridfull kultur för dem. Med undantag av världsåterlösarna, som levat i Österlandet, har dessa visa inte haft verkligt kosmiskt medvetande; de har uppnått en viss färdighet i psykiska eller ockulta experiment som nu tillhör förgångna utvecklingsstadier.

DEN ÖSTERLÄNDSKA OINTELLEKTUELLA, ANDLIGA INSTÄLLNINGEN HAR BLIVIT EN FLYKT FRÅN DENNA VÄRLDEN

Det primära i de österländska folkens religiösa inställning var alltså att koncentrera sig så litet som möjligt på det materiella och endast tänka på det andliga, och även om en sådan inställning kan vara till nytta på sätt och vis, kan den också, såsom har skett, leda till urspårning, så att människorna stagnerar eller kommer bort från den väg som leder till de mål som är människornas verkliga bestämmelse. Denna ointellektuella, andliga inställning har blivit ett slags vilokudde, en flykt från denna världen. Det primära i tillvaron blev i för hög grad meditation över andliga frågor och för liten utveckling och övning i att umgås med sin nästa.

Genom en onaturlig övning i meditation blev många människors andliga inställning överdimensionerad i förhållande till deras moraliska utvecklingsstadium, de ville helst leva i ensamhet borta från andra människor. Även om många av dessa eremiter kan vara trevliga och behagliga människor att tala med, betyder det inte att de är modeller för det som är mänsklighetens sanna mål. Livet innebär inte att man skall fly bort från människor till ensamheten och endast tänka på Gud. Att fly bort från människor är att fly från de erfarenheter och de berikande upplevelser som samlivet med andra människor med nödvändighet ger.

DEN VÄSTLIGA VÄRLDENS DOGMATISKA, OINTELLEKTUELLA UPPFATTNING AV KRISTENDOMEN

Denna tendens att gå utanför den verkliga vägen, samlivet med andra människor och den genom detta samliv möjliggjorda träningen i att göra detta fullkomligt, har också, om än på ett annat sätt, visat sig i Västerlandet i den kristna världsreligionen. Här har man trots att Kristus visat exemplet på den fullkomliga människans uppträdande

skapat den vilokudde som heter syndernas förlåtelse och frälsning genom Jesu blod och nåden. I denna dogmatiska uppfattning av kristendomen är det absolut inte de goda gärningarna som är målet för människans strävan, här gäller det blott att komma in i den skara för vilken Kristus låtit sig korsfästas. Enligt denna dogmatiska kristendom är vi alla födda i synd och har i oss arvsynnen och är redan innan vi är födda bestämda till den eviga förtappelsen, om vi inte bönfaller Gud om nåd och förlossning genom lammets blod.

Detta är här i Västerlandet den stora vilokudden för de människor vilkas mentalitet ännu är så ointellektuell på det andliga området att de kan tycka att detta ideal är gudomligt. Men detta har ingenting med Kristi eget uppträdande att göra.

DEN ENDA VÄGEN TILL EN FREDENS VÄRLD ÄR UTVECKLINGEN AV DEN SANNA LIVSKONSTEN I MÄNNISKANS MEDVETANDE

Dessa högst ointellektuella österländska och västerländska andliga inställningar har tydligt visat att de inte kan leda mänskligheten till någon verklig världsfred och till ett tillstånd där livets goda är jämt fördelat bland människorna. Den enda vägen till en sådan fredens värld är utvecklingen av den sanna livskonsten i människans medvetande, vilket vill säga utvecklingen av en förmåga att leva i fullkomlig harmoni med andra väsen i tillvaron. Livets väg är inte en väg på vilken människorna skall fly från varandra och leva isolerade på ensliga platser och inte heller en väg där man skall armbåga sig fram på andras bekostnad samtidigt som man tror att man är frälst, om man bara ber om nåd och syndernas förlåtelse.

MEDITATION OCH ENSAMHET ÄR INTE DE IDEAL SOM KAN FÖRA MÄNSKLIGHETEN FRAM TILL FULLKOMLIGHET, FRED OCH LYCKA

Om man tror att frälsningen ligger i avskildhet från andra människor, får man inte träning i att lära känna andra människor. Man kommer bort från träningen av alla de egenskaper i sitt medvetande som skall brukas för att förlåta andra, tjäna andra och förstå andra. Man får inte alla de dåliga och ofullkomliga naturerna i sitt sinne väckta genom att vara i ensamhet. Men detta är då blott en fördel, menar säkert somliga. Nej, ty om man inte får dem väckta, kan man naturligtvis inte heller få dem övervunna och avlägsnade. En människa kan ju lätt framträda som en till synes god människa, om hon bor isolerad från andra människor och man ändå kommer med föda och kläder till henne och ärar och aktar henne som en helig man. Det är utmärkt att sitta och öva sig i goda tankar, det kan vi alla ha behov av då och då. Men det är inte tillräckligt att vi tänker på det goda, vi måste utföra det i praktiken för att det skall få verklig betydelse. Hur skulle det männe gå för åtskilliga eremiter, om livet plötsligt kastade dem ut mitt bland människor som baktalade dem, ljög om dem, förföljde dem och tillfogade dem alla de obehagliga upplevelser man kan råka ut för i den dagliga tillvaron bland människor? Skulle de då, otränade som de var i att leva under sådana förhållanden, kunna bevara sin heliga atmosfär? Skulle de inte då gå under materiellt? Men det är ju det Österns folk har gjort. De har låtit en ointellektuell, andlig inställning leda dem bort från utveckling i det dagliga, praktiska, materiella livet, och folken i väst har på denna grundval gjort sig till deras förtryckare i århundraden. Det har fullt ut visat sig att meditation och ensamhet inte utgör de ideal som kan föra mänskligheten fram till fullkomlighet, fred och lycka.

DET ÄR LIVETS MENING ATT LIV SKALL FÖRENA SIG MED LIV GENOM KÄRLEKEN

Men Västerlandets syndernas förlåtelse och frälsning genom Jesu blod och nåd har inte heller förmått ge Västerlandets folk verkligt beskydd eller fred. Otaliga krig har utkämpats i Kristi namn, präster har välsignat vapnen och bätt Gud om seger, och de verkligt troendes skara har blivit allt mindre, efter hand som den intellektuella förmågan utvecklats. Västerlandets människor står i dag utrustade med praktiska, intellektuella egenskaper, utvecklade i kampen för tillvaron, men just därför har de religiösa dogmerna också förlorat sin betydelse för dem, och livets värden har för dem huvudsakligen blivit materiella värden.

Det är krig både i öst och i väst. Alla är i krig med alla, och det finns knappt möjlighet längre att fly ut till ensamheten. Själva Tibet, som varit en religiös fälla i årtusenden, blir nu också genom kommunisterna indraget i materialismens sfär.

Vad är det då vi nu blir vittne till? Vi blir vittne till såväl meditationens som syndernas förlåtelses och nådens kapitulation som bärande kulturfaktor. Då är det alltså materialismen och gudlösheten som skall segra? Nej, det blir varken en seger för öst eller för väst, och även om det har visat sig att både Österlandets och Västerlandets ortodoxa trosformer har degenererat och måste duka under för praktisk materialism, kommer denna kulturfaktor ensam att visa sig lika ohållbar som en alltför ensidig och ointellektuell andlig inställning. Det enda som kan hjälpa mänskligheten ut ur det allas krig mot alla som dominerar i världen i dag, är en ingående kunskap om livets fysiska och psykiska lagar. Livet har en enda mening, och det är att liv skall förena sig med liv, och denna förening kan endast ske genom kärleken.

KÄRLEKEN ELLER DEN HELIGA ANDEN SKALL FÖRVANDLA VÄRLDEN

Men kärleken är inte blott smekningar och en förening av levande väsens fysiska kroppar med förökning av släktet som resultat. Kärleken är en kraft som genomtränger universum, vi känner den också genom uttrycket den heliga anden. Det som de stora världsåterlösarna har talat om och som Kristus genom sitt exempel visat människorna är att det är möjligt för den enskilda människan att förena sig med den gudomliga eller universella kärleken på ett sådant sätt att man i stället för att fly från livet här i den fysiska världen låter denna kärlek strömma in i den nämnda världen och förvandla den genom praktiskt uppträdande.

DEN ANDLIGA VETENSKAPEN SKALL BILDA GRUNDVALEN FÖR EN NY VÄRLDSKULTUR

Men vi har lärt oss att för att man skall kunna orientera sig intellektuellt i den fysiska världen med dess mångfald av naturlagar, måste man ha en vetenskap genom vilken man kan lära känna dessa lagar för att i praktiken kunna utveckla ett liv och ett skapande i överensstämmelse med lagarna. På grund av människornas efter hand alltmer utvecklade tankeförmåga, som är en andlig kraft, lever dessa människor lika mycket i en andlig värld, nämligen tankens värld, som i den fysiska. För att kunna orientera sig i denna andliga värld, som också har en mångfald lagar, måste människan också ha en vetenskap genom vilken hon kan lära känna dessa lagar för att kunna uppfylla dem. Det är en sådan hjälpande faktor som ges människorna genom den moderna andliga vetenskapen, som omsatt i praktiken av ständigt fler och fler människor i öst som i väst kommer att utgöra grundvalen för en ny världskultur, vars motto skall vara envar är sin nästa närmast. En sådan kulturs människor

kommer inte att fly ut till ensamheten, även om de ibland kan tycka om att vara ensamma. De kommer inte heller att försöka tillhöra en liten skara av frälsta eller utvalda och mena att alla andra är förtappade till helvetets eviga eld. De kommer att veta att helvete är den värld av krig, hämnd, hat, bitterhet, missförstånd och självskapade lidanden som människorna sår och skördar liv efter liv, så länge de inte lever efter den universella lag som är alla lagars uppfyllelse, nästakärlekslagen. Träningen i att leva efter denna lag är den enda verkliga vägen till fred i en värld där det bästa i Österlandets och Västerlandets kultur kan förenas. Då flyr man inte bort från denna världs jämmerdal i en alltför ensidig meditation på det andliga, och man glömmer inte heller den andliga verkligheten och dess lagar för allt det som försiggår i den fysiska världen.

VÄSTERLANDETS SÅ KALLADE KRISTNA MÄNNISKOR ÄR SJÄLVA INTE KRISTI LÄRJUNGAR, SÅ LÄNGE DE INTE FÖRSÖKER LEVA EFTER KRISTI BUD

Många av kristendomens anhängare i väst har genom långa tider haft den uppfattningen att de skulle draga ut som missionärer och därmed följa Kristi bud: Gå ut och gör alla folk till mina lärjungar. Och de har därför försökt omvända Österlandets folk till den dogmatiska kristendomen med tron på syndernas förlåtelse, nåden och frälsningen genom Jesu blod. De har utan tvivel gjort stor nytta, i synnerhet genom sina praktiska, intellektuella egenskaper, där de samtidigt verkat som läkare och lärare. Men så länge kristendomen hos Västerlandets folk endast är en dogmatisk lära som man skall anta för att bli frälst och inte är ett liv man försöker leva i enlighet med Kristi bud, är Västerlandets så kallade kristna människor själva inte Kristi lärjungar som kan skapa en kristen kultur.

Kristi ord: Om ni har kärlek inbördes, så skall alla därav förstå att ni är mina lärjungar står till den grad i motsats till de så kallade kristna ländernas kultur att varje österlänning som börjat utveckla sitt logiska sinne och också är mottaglig för nya impulser, kommer att säga: Behåll ni bara er kristendom, den ger inte något gott resultat, men låt oss få er vetenskap och teknik, så att vi själva kan skapa ett modernt samhälle.

JORDENS ALLA FOLK SKALL VÄLSIGNAS I DEN SÄD SOM KRISTUS HAR SÅTT

Västerlandets folk kan få naturens krafter att arbeta åt sig, men de använder samma krafter till att skapa bomber och andra ödeläggelsemedel, vilka de använder både mot varandra och mot Österlandets folk. Alla möjliga variationer av krig och ofred härjar i länderna i väst, så att folken i dessa länder behöver minst lika mycket bli Kristi lärjungar som folken i öst.

Det som mänskligheten håller på att uppleva såväl i öst som i väst är en gammal kulturs undergång. Den var byggd på religiösa kulturfaktorer som nu är döende. Materialismen som avlöser dem är endast en ny kulturs fosterstadium, en primitiv början till den organiska struktur, omfattande hela jordklotet, som blir ett förverkligande av de gamla profetiorna om en ny himmel och en ny jord och en hjord och en herde. Det kommer att bli en realitet att i den säd som Kristus har sått skall alla folk på jorden välsignas, inte genom att döpas med vatten, inte genom dogmer och sakrament, utan som Kristus också sade genom att döpas i den heliga anden.

DEN KOSMISKA ELLER ANDLIGA VETENSKAPEN ÄR EN VETENSKAP OM SÅVÄL FYSISKA SOM PSYKISKA NATURLAGAR

Den heliga anden, som är detsamma som den kosmiska eller andliga vetenskapen, kommer efter hand att kunna mottagas och förstås av människorna både i öst och i väst. Inte som en religiös lära som skall antas för att man skall bli frälst, utan som en vetenskap om såväl fysiska som andliga naturlagar. Genom den andliga vetenskapen kommer Österlandets människor att lära sig att förena sin andliga inställning med praktisk och logisk handlingskraft och organisation av den fysiska världen till gagn för helheten. Och den kommer att lära Västerlandets folk att kristendom inte är dogmer och ritualer och bön om nåd, men att leva i överensstämmelse med Kristi uppträdande: att tjäna. Och detta innebär i modern mening att använda den högt utvecklade skaparförmåga som man efter hand förvärvat, till att skapa en kultur som i stort och smått baseras på fred och samarbete mellan jordens människor.

Och människor i öst som i väst kommer att förstå att om de i sin bön till Försynen säger: Gud, Fader, Allah eller Brahma, så är det blott olika namn på den Gudom i vilken vi alla lever, rör oss och är till, vars heliga ande eller gudomliga medvetande genomtränger hela universum.

Från ett föredrag på Martinus Institut söndagen den 19 oktober 1952.

Första gången infört i Kosmos nr 17/1971.

**Bearbetat av Mogens Møller. Bearbetningen godkänd av Martinus. Översättning: RN.
Översättningen till svenska justerad av Clifford Weinmann.**

©Martinus Idealfond